Ročník 1965

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 28 Vydána dne 25. června 1965 Cena 60 hal.

OBSAH:

52. Vyhláška ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství, kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 87/1963 Sb., o odprodeji některých zemědělských výrobků zaměstnancům státních statků a ostatních státních organizací se zemědělskou výrobou, ve znění vyhlášky č. 64/1964 Sb.

53. Vyhláška ministerstva dopravy o výcviku a dalším zvyšování odbornosti řidičů silničních motorových vozidel

54. Redakční sdělení o opravě tiskových chyb

Oznámení o vydání obecných právních předpisů

52

VYHLÁŠKA

ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství

ze dne 19. května 1965,

kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 87/1963 Sb., o odprodeji některých zemědělských výrobků zaměstnancům státních statků a ostatních státních organizací se zemědělskou výrobou, ve znění vyhlášky č. 64/1964 Sb.

Ministerstvo zemědělství, lesního a vodního hospodářství v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány a s Ústřední radou odborů stanoví podle § 5 zákonného opatření předsednictva Národního shromáždění č. 84/1963 Sb., o Státní mzdové komisi:

Článek I.

Vyhláška č. 87/1963 Sb. ve znění vyhlášky č. 64/1964 Sb. se mění a doplňuje takto:

1. Ustanovení § 3 odst. 2 zní:

„(2) Jednotlivému pracovníkovi uvedenému v § 1 odst. 1 č. 1 může být odprodáno při splnění a překročení plánované výroby obilnin a brambor ročně nejvýše 600 kg obilnin a 360 kg brambor. Pracují-li v zemědělském podniku dva členové téže rodiny, kterým se poskytuje odprodej, může jim být oběma dohromady odprodáno při splnění a překročení plánu výroby nejvýše 900 kg obilnin a 500 kg brambor. Pracují-li v zemědělském podniku tři, popřípadě více členů téže rodiny, může jim všem dohromady být při splnění a překročení plánu výroby odprodáno nejvýše 1200 kg obilnin a 600 kg brambor. Jde-li však o dělníka v rostlinné výrobě, který uzavřel se zemědělským podnikem pracovní smlouvu pouze na určité časově omezené období k provedení sezónních polních prací, může mu zemědělský podnik odprodat obilniny popřípadě brambory v množství, odpovídajícím rozsahu a významu vykonané práce; odprodané výrobky nesmí překročit shora uvedená maximální množství. Ustanovení tohoto odstavce platí pro pracovníky uvedené v § 1 odst. 1 č. 1 i po tom, kdy začnou být odměňováni podle jednotných celostátních úprav; i tyto zemědělské výrobky jsou jim však odprodávány za ceny uvedené v § 7 odst. 3.“

2. Za § 8 se zařazuje nový paragraf tohoto znění:

„§ 8 a

Odprodej ovcí

Zemědělský podnik, který chová ovce, může odprodat svým pracovníkům za nákupní cenu skopce a brakové ovce.“

Článek II.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 1965.

První náměstek ministra:

inž. **Nágr** v. r.

53

VYHLÁŠKA

ministerstva dopravy

ze dne 14. června 1965

o výcviku a dalším zvyšování odbornosti řidičů silničních motorových vozidel

Ministerstvo dopravy v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány stanoví podle § 16 odst. 1 písm. **b**) vládního nařízení č. 54/1953 Sb., o provozu na silnicích, ve znění zákonného opatření předsednictva Národního shromáždění č. 13/1956 Sb.:

ČÁST PRVNÍ

Základní výcvik řidičů

§ 1

Organizace oprávněné k provádění výcviku řidičů

(1) Výcvik řidičů silničních motorových vozidel (dále jen „motorová vozidla") mohou provádět, splní-li podmínky stanovené touto vyhláškou:

a) Svaz pro spolupráci s armádou (dále jen „Svazarm")

b) odborné školy, střední odborné školy a odborná učiliště (dále jen „školy")

c) jiné státní hospodářské a rozpočtové organizace (dále jen „státní organizace").

(2) Organizace oprávněné k výcviku řidičů podle odstavce 1 (dále jen „oprávněné organizace") dbají o pedagogicky a odborně vysokou úroveň výcviku.

(3) Okresní národní výbory ve spolupráci s okresními dopravními inspektoráty Veřejné bezpečnosti pomáhají oprávněným organizacím při plnění úkolů souvisejících s výcvikem řidičů a soustavně sledují a hodnotí celkovou úroveň výcviku v jednotlivých organizacích, zejména úroveň učitelů, vybavení výcvikových zařízení a připravenost žáků ke zkoušce. U městských dopravních podniků a škol přejímá tuto povinnost národní výbor, který tyto organizace řídí, spolu s okresním dopravním inspektorátem Veřejné bezpečnosti.

(4) Výcvik řidičů provádějí oprávněné organizace ve svých výcvikových zařízeních (autoškoly, automotokluby).

(5) Svazarm provádí výcvik řidičů motorových vozidel pro potřeby národního hospodářství a občanů formou kursů, individuálního výcviku a dálkového studia.

(6) Školy mohou provádět výcvik řidičů pro své žáky (učně), pokud je tato činnost obsažena v jejich učebním plánu i jako předmět nepovinný.

(7) Státní organizace mohou provádět výcvik řidičů pro své pracovníky k získání řidičského oprávnění skupiny A, B, C, D, M, T,*) jen je-li to potřebné pro zajištění jejich úkolů nebo pro potřebu Lidových milic, civilní obrany nebo požární ochrany. Zemědělské státní organizace mohou provádět výcvik i pro zemědělské závody, je-li to potřebné pro zajištění činnosti zemědělského závodu. Státní organizace, u nichž by nebylo účelné a hospodárné zřizovat jednorázový kurs, sdružují se k provádění výcviku v kursech s jinými státními organizacemi.

§ 2

Souhlas k provádění výcviku řidičů

(1) K provádění výcviku řidičů je zapotřebí předchozího písemného souhlasu okresního dopravního inspektorátu Veřejné bezpečnosti.

(2) Souhlas může být vydán pro uspořádání jednorázového kursu nebo k trvalému provádění výcviku v kursech.

(3) V žádosti o souhlas k provádění výcviku řidičů je třeba uvést:

a) název a sídlo žadatele, jeho nadřízený orgán a ústřední orgán, do jehož působnosti žadatel přísluší,

b) sídlo výcvikového zařízení, jméno, příjmení a bydliště odpovědného vedoucího výcvikového zařízení,

c) účel, pro který je výcvik řidičů pořádán,

d) skupina řidičského oprávnění, k jejímuž získání se výcvik koná,

e) zda jde o jednorázový kurs nebo trvalý výcvik,

f) učební plán,

g) jmenný seznam učitelů s uvedením předmětů, které jsou oprávněni vyučovat,

h) místnost, kde bude výuka teorie prováděna, seznam učebních pomůcek a cvičných vozidel,

ch) předpokládaná kapacita výcvikového zařízení a počet žáků na jeden kurs a jeden rok.

Škola přiloží k žádosti doklad o tom, že výcvik řidičů je obsažen v jejím učebním plánu.

*) Vyhláška č. 87/1964 Sb., o řidičských průkazech.

(4) Souhlas k provádění výcviku řidičů bude vydán jen za podmínky, že výcvik řidičů bude prováděn:

a) oprávněnými učiteli (§ 4),

b) podle učební osnovy výcviku řidičů vydané ministerstvem dopravy [§ 3 odst. 3],

c) na cvičných vozidlech splňujících podmínky § 7,

d) s předepsanými a schválenými učebními pomůckami (§ 8),

e) v kursech, v nichž nebude překročen nejvyšší počet žáků stanovený v § 3 odst. 4.

§ 3

Rozsah a způsob provádění výcviku řidičů

(1) Cílem výcviku je, aby řidič získal dopravněprovozní a technické znalosti potřebné k dokonalému řízení a ovládání vozidla a k jeho hospodárnému provozu.

(2) Výcvik řidičů se skládá z

a) výuky teorie,

b) praktického výcviku v údržbě a řízení vozidla.

(3) Výcvik řidičů se provádí nejméně v rozsahu stanoveném příslušnou učební osnovou. Učební osnovy pro jednotlivé skupiny řidičských oprávnění vydá ministerstvo dopravy v dohodě s ministerstvy vnitra a národní obrany.

Při výcviku řidičů na školách se upustí od výuky teorie v rozsahu, v němž se příslušné látce vyučuje v odborném předmětu.

Žáci, kteří mají ukončené střední odborné, vyšší odborné nebo vysokoškolské vzdělání strojního nebo elektrotechnického směru nebo směru zemědělské mechanizace, se nemusí zúčastnit výuky teorie konstrukce a údržby vozidla.

(4) Výcvik řidičů se provádí obvykle hromadně v kursech, přičemž nejvyšší počet žáků v jednom kursu může být 35.

(5) Za podmínek a v rozsahu stanoveném učební osnovou mohou žadatelé o řidičské oprávnění studovat též dálkově.

(6) S praktickým výcvikem v řízení nesmí být započato dříve, než si žáci osvojí základní znalost pravidel silničního provozu a než se seznámí s teorií řízení a technikou jízdy. Konečné lekce praktického výcviku v řízení se konají na silnicích s běžným provozem, za normálních provozních poměrů a podmínek.

(7) Praktický výcvik v řízení motorových vozidel se provádí obvykle v lekcích po 25 minutách skutečné jízdy. Denně smí žák absolvovat nejvýše dvě lekce, tj. 50 minut jízdy. U praktického výcviku v řízení s rozsahem vyšším než 12hodin (24 lekcí) jízdy se zvyšuje tato hranice na dvojnásobek za předpokladu, že žák má po dvou lekcích přestávku v trvání nejméně 25 minut. Délka jízdy v jedné lekci musí činit v průměru celého výcviku nejméně 10 km, u traktoru 5 km. Na školách trvají dvě lekce jízdy 45 minut. Délka jízdy v jedné lekci musí činit v průměru celého výcviku rovněž nejméně 10 km, u traktoru 5 km. Celková skutečná doba praktického výcviku stanovená učební osnovou musí být dodržena.

(8) Praktický výcvik v řízení vozíků pro tělesně postižené osoby se přizpůsobí zdravotním možnostem žáka. Výcvik tělesně postižených osob se může provádět na vozíku, který nesplňuje podmínky § 7 odst. 1 a 5.

(9) Praktický výcvik v řízení autobusu je dovoleno provádět pouze v autobusech o celkové délce 9 nebo více metrů.

(10) Praktický výcvik v údržbě motorových vozidel se provádí ve skupinách nejvýše po sedmi žácích.

§ 4

Učitelé teorie a praktického výcviku

(1) Vyučovat teorii a provádět praktický výcvik v řízení a údržbě motorových vozidel mohou jen osoby (dále jen „učitelé"), kterým bylo krajským dopravním inspektorátem Veřejné bezpečnosti nebo orgánem ozbrojených sil nebo bezpečnostních sborů vydáno osvědčení pro učitele.

(2) Osvědčení pro učitele může být vydáno pouze osobám, které poskytují záruku, že povedou výcvik svědomitě, prokáží potřebné pedagogické znalosti, složí s úspěchem zkoušku před komisí složenou ze zástupců krajského dopravního inspektorátu Veřejné bezpečnosti, krajského národního výboru a vedení motoristické katedry Svazarmu a splňují další podmínky stanovené v odstavcích 5 až 7. V osvědčení pro učitele musí být uvedeny předměty, kterým je učitel oprávněn vyučovat.

(3) Osvědčení pro učitele se vydává (prodlužuje) na dobu pěti let. Žádá-li učitel po uplynutí této doby o prodloužení osvědčení, musí se podrobit přezkoušení svých schopností před komisí uvedenou v odstavci 2.

(4) Zkušební řád pro zkoušky učitelů vydá ministerstvo dopravy v dohodě s ministerstvem vnitra; pro zkoušky učitelů, kteří budou vyučovat teorii a provádět praktický výcvik v řízení a údržbě motorových vozidel skupiny T, též v dohodě s ministerstvem zemědělství, lesního a vodního hospodářství.

(5) Oprávnění vyučovat pravidlům silničního provozu, předpisům o podmínkách provozu silničních motorových vozidel, hospodárnosti provozu silničních motorových vozidel a bezpečnosti při práci v automobilové dopravě může být uděleno pouze osobám, které mají řidičské oprávnění té skupiny, k jejímuž získání budou provádět výcvik.

(6) Oprávnění provádět praktický výcvik v řízení a údržbě motorových vozidel skupiny:*)

*) Vyhláška č. 87/1964 Sb., o řidičských průkazech.

a) A a M může být uděleno řidičům, kteří mají řidičské oprávnění k řízení motorových vozidel skupiny A a prokáží nejméně dvouroční praxi v řízení vozidel této skupiny,

b) B a C může být uděleno řidičům, kteří mají řidičské oprávnění k řízení motorových vozidel skupiny C a prokáží nejméně dvouroční praxi v řízení vozidel této skupiny,

c) T může být uděleno řidičům, kteří mají řidičské oprávnění k řízení motorových vozidel skupiny C nebo T a prokáží nejméně dvouroční praxi v řízení zemědělských traktorů,

d) D může být uděleno řidičům, kteří mají řidičské oprávnění této skupiny a prokáží nejméně dvouroční praxi v řízení motorových vozidel této skupiny.

(7) Oprávnění vyučovat teorii konstrukce, údržby, řízení a techniky jízdy motorových vozidel skupiny:

a) A a M může být uděleno řidičům, kteří mají řidičské oprávnění k řízení motorových vozidel skupiny A,

b) B a C může být uděleno řidičům, kteří mají řidičské oprávnění k řízení motorových vozidel skupiny C,

c) T může být uděleno řidičům, kteří mají řidičské oprávnění k řízení motorových vozidel skupiny C nebo T,

d) D může být uděleno řidičům, kteří mají řidičské oprávnění této skupiny.

(8) Učitelé výcviku řidičů jsou povinně sdruženi v motoristických katedrách Svazarmu, kromě stálých učitelů škol vyučujících odbornému předmětu obsaženému v učební osnově pro výcvik řidičů a pracovníků organizací veřejné silniční a městské dopravy, kteří konají činnost učitelů výcviku řidičů v rámci své pracovní povinnosti; tito učitelé se však mohou za členy katedry přihlásit.

(9) Krajský dopravní inspektorát Veřejné bezpečnosti odejme osvědčení, zjistí-li, že učitel neposkytuje záruku svědomitého výkonu této funkce, nebo že pozbyl požadované odbornosti.

§ 5

Povinnosti vedoucích výcvikových zařízení a učitelů výcviku řidičů

(1) Vedoucí výcvikového zařízení odpovídá za řádné, plánovité a plynulé provádění výcviku řidičů v souladu s učebními osnovami a dbá, aby každý žák byl po úspěšném skončení výcviku povolán bez neodůvodněného odkladu ke zkoušce. Pečuje ve spolupráci s motoristickou katedrou Svazarmu o zvyšování kvalifikace jemu podřízených učitelů. Odpovídá za dobrý technický stav cvičného vozidla.

(2) Učitelé výcviku řidičů jsou povinni dodržovat stanovenou učební osnovu. Během výcviku řidičů a po jeho ukončení se přesvědčí, zda jsou žáci řádně připraveni ke složení předepsané zkoušky. Zjistí-li, že žák je připraven nedostatečně, nesmí připustit, aby byl povolán k řidičské zkoušce a určí mu doplňující výcvik. Při praktickém výcviku v řízení mají přiměřeně povinnosti řidiče motorového vozidla.

§ 6

Podmínky pro přijetí žáka k výcviku řidičů

Do výcviku řidičů může být zařazen žadatel, který ke dni ukončení výcviku splní věk předepsaný pro udělení řidičského oprávnění k řízení motorových vozidel příslušné skupiny.

§ 7

Cvičná vozidla

(1) Vozidlo, na kterém se provádí praktický výcvik v řízení, musí být vybaveno zařízením umožňujícím při výcviku bezpečnou jízdu (dvojí zařízení k ovládání spojky, provozní brzdy a u motocyklu dvojí řízení). Cvičný traktor musí být kromě toho vybaven ještě sedadlem pro učitele umístěným vedle sedadla nebo za sedadlem žáka. Autobusy, malé motocykly a skútry nemusí mít dvojí řízení a ovládání. Při praktickém výcviku v řízení se smí používat jen cvičných vozidel, která jsou v socialistickém vlastnictví a jejichž způsobilost k výcviku byla schválena okresním dopravním inspektorátem Veřejné bezpečnosti.

(2) Cvičné vozidlo (mimo motocykl s dvojím řízením) musí mít označení „Cvičná jízda" černým písmem na bílém podkladě. Označení má podobu rovnostranného trojúhelníku se zaoblenými vrcholy, postaveného na základnu. Strany dlouhé 25 cm jsou červeně lemované v šířce 2 cm. Označení se umístí vpředu na levé straně vozidla a vzadu uprostřed nebo na levé straně karosérie.

(3) Praktický výcvik v řízení není dovoleno provádět na vozidlech zdravotnické a důlní záchranné služby a požární ochrany užívajících zvláštního výstražného znamení. Při praktickém výcviku v řízení nesmějí být ve vozidlech osoby na výcviku nezúčastněné nebo nebezpečné náklady.

(4) Cvičné vozidlo musí být vždy v bezvadném technickém stavu, čisté a správně udržované (§ 5 odst. 1). K výcviku se používá vozidel těch značek a typů, jakých se hromadně používá v silničním provozu. Výcvik na zastaralých nebo neběžných typech vozidel není dovolen.

(5) Držitel cvičného vozidla je povinen nejméně jednou ročně předvést toto vozidlo k technické kontrole okresnímu dopravnímu inspektorátu Veřejné bezpečnosti.

§ 8

Učební pomůcky

(1) K výcviku řidičů se použije vhodných učebních pomůcek (příručky, doplňková literatura, obrazy, filmy, hromadně vyráběné funkční modely, cvičné stolice apod.); tyto pomůcky se mohou hromadně vyrábět jen po předchozím schválení mi-

nisterstvem dopravy. Oprávněné organizace jsou povinny doplňovat učební pomůcky tak, aby odpovídaly současnému technickému rozvoji a vozidlům nově zaváděným do silničního provozu.

(2) K výcviku řidičů se smí používat pouze učebnic schválených ministerstvem dopravy, pro školy ministerstvem školství a kultury v dohodě s ministerstvem dopravy.

(3) Úplnost a vhodnost používaných učebních pomůcek kontrolují okresní dopravní inspektoraty Veřejné bezpečnosti ve spolupráci s okresními národními výbory.

§ 9

Povinnosti žáků výcvikových zařízení

Žák je povinen účastnit se výcviku řidičů v plném rozsahu. Zmešká-li více než ¼ osnovou předepsané výuky teorie nebo praktického výcviku v údržbě, je povinen absolvovat výcvik znova. Veškeré zameškané lekce praktického výcviku v řízení musí být doplněny.

§ 10

Individuální výcvik řidičů

Při individuálním výcviku*) musí být dodržen rozsah výcviku stanovený učební osnovou. Může se však provádět i na vozidlech, která nesplňují podmínky § 7 odst. 1 a 5, popřípadě na vozidlech neběžného typu.

ČÁST DRUHÁ

Další zvyšování odbornosti řidičů

§ 11

Bezpečný, plynulý a hospodárný silniční provoz, jakož i nové dopravní prostředky vyžadují, aby se odborná a technická úroveň řidičů soustavně a cílevědomě zvyšovala a upevňovala. K plnění tohoto úkolu slouží zejména:

a) zácvik řidičů,

b) pravidelné povinné poučování řidičů z povolání,

c) péče o výchovu a další odborný růst ostatních řidičů.

Hlava I

Zácvik řidičů

§ 12

Způsob zácviku řidičů

(1) Má-li být řidiči svěřeno vozidlo, v jehož řízení nemá praxi, umožní mu organizace na jeho žádost na vozidle zácvik pod vedením instruktora.

(2) Zácvik se provádí za běžného provozu, popřípadě hospodářského výkonu vozidla pod dohledem instruktora.

§ 13

Instruktoři pro zácvik řidičů

Instruktory pro zácvik řidičů motorových vozidel a jízdních souprav určuje organizace, která zácvik provádí, z řad svých pracovníků a to ukázněné a odborně zdatné řidiče, kteří mají dostatečnou praxi v řízení příslušného druhu vozidla. Instruktor pro zácvik řidičů nemusí mít osvědčení pro učitele; při zácviku nepřejímá povinnosti a odpovědnost řidiče.

Hlava II

Pravidelné povinné poučování řidičů z povolání

§ 14

Způsob a rozsah povinného poučování

(1) Pravidelné povinné poučování řidičů z povolání (dále jen „povinné poučování") provádějí organizace, u nichž je řidič v pracovním poměru, popřípadě družstevní organizace, jejichž je členem, v závodních (družstevních) školách práce. K tomu účelu zajišťují potřebné podmínky (instruktory povinného poučování, vhodnou místnost, potřebné učební pomůcky apod.).

(2) Organizace, u nichž by nebylo účelné a hospodárné pořádat povinné poučování samostatně, sdružují se ke společnému povinnému poučování s dalšími organizacemi, popřípadě svěří provádění této činnosti Svazarmu.

(3) Povinné poučování se provádí v rozsahu nejméně 40 hodin ročně, tj. zpravidla 4 hodiny měsíčně. Tato doba se započítává do pracovní doby řidičů a hradí se jejich průměrnou hodinovou mzdou. Pro toto povinné poučování je možno vyhradit jeden osmihodinový pracovní den v dvouměsíčním cyklu. Povinné poučování musí být plánováno tak, aby jím prošli všichni řidiči z povolání a aby nebyl ohrožen vlastní provoz organizace.

(4) Jednoho běhu povinného poučování se nemá zpravidla zúčastnit více než 35 řidičů. Vyučovací hodina trvá 50 minut, přestávky mezi každou vyučovací hodinou 10 minut.

(5) O povinném poučování je organizace povinna vést přesnou evidenci. Neomluvená neúčast na povinném poučování se pokládá za neodůvodněnou nepřítomnost řidiče v práci.

(6) Řidiči, kteří zameškali nejméně 8 hodin povinného poučování v posledních třech měsících, jsou povinni účastnit se náhradního poučování se stejnou tematikou, a to popřípadě i u jiné organizace.

(7) Organizace vysílající řidiče na náhradní poučování k jiné organizaci projedná zařazení

*) § 8 odst. 3 vyhlášky č. 87/1964 Sb.

svých řidičů na povinném poučování u této organizace, která je zařadí do své evidence (odst. 5) a vyúčtuje vysílající organizaci příslušnou částku nákladů ve smyslu § 16.

(8) Ministerstvo dopravy vydává roční rámcový tematický plán povinného poučování;*) při zpracování osnov jednotlivých témat přihlédne organizace zejména ke své dopravní činnosti a ke složení svého vozového parku.

§ 15

Instruktoři povinného poučování

(1) Funkci instruktorů povinného poučování vykonávají učitelé výcviku řidičů nebo ukáznění, odborně zdatní a zkušení řidiči, popřípadě jiní odborní pracovníci silniční a městské dopravy, kteří mají pro tuto funkci předpoklady.

(2) Na návrh organizace schvaluje instruktory povinného poučování příslušný národní výbor (§ 1 odst. 3) v dohodě s okresním dopravním inspektorátem Veřejné bezpečnosti.

(3) Na odborné přednášky nedopravní tematiky lze přizvat externí přednášející, např. z okresního ústavu národního zdraví, Státní pojišťovny, advokátní poradny, Svazarmu, výrobního nebo opravárenského závodu.

§ 16

Úhrada nákladů

Úhrada nákladů za povinné poučování se řídí předpisy o závodních školách práce. Náklady za povinné poučování prováděné společně pro řidiče více organizací hradí tyto organizace poměrně podle počtu řidičů, kteří se povinného poučování zúčastnili. Pokud povinné poučování provádí Svazarm, platí pro výši úhrady sazba schválená ministerstvem financí.

§ 17

Přezkoušení řidičů

(1) Organizace jsou povinny zajistit pravidelné přezkušování svých řidičů činných v hromadné přepravě osob nebo při přepravě nebezpečných nákladů a to nejméně jednou za dva roky v rozsahu stanoveném ministerstvem dopravy.

(2) O přezkoušení se provede záznam v evidenčním listu pracovníka.

§ 18

Úkoly národních výborů

Národní výbory (§ 1 odst. 3)

a) dohlížejí na organizování a provádění povinného poučování a kursů pořádaných v rámci závodních škol práce a sledují jejich výsledky, zjištěné nedostatky odstraňují přímo u organizací,

b) seznamují organizace s tematickým plánem povinného poučování (§ 14 odst. 8) pro následující čtvrtletí a to nejpozději jeden měsíc před jeho počátkem,

c) vedou evidenci instruktorů pro povinné poučování. K zajištění odborné a pedagogické přípravy instruktorů pořádají ve spolupráci s okresním dopravním inspektorátem Veřejné bezpečnosti a motoristickou katedrou Svazarmu jednou za čtvrt roku semináře, na nichž se instruktoři seznámí s tematickým plánem následujícího období a s problematikou, která bude předmětem povinného poučování. Na tyto semináře vyšlou organizace instruktory na svůj náklad.

§ 19

Úkoly organizací

(1) Organizace doplní tematický plán povinného poučování na plný počet stanovených hodin o problémy vlastního provozu a zajistí na plánované termíny povinného poučování přednášející a potřebné pomůcky. Tyto povinnosti plní obdobně i organizace provádějící povinné poučování ve smyslu § 14 odst. 2.

(2) Organizace oznámí nejpozději na začátku každého čtvrtletí příslušnému národnímu výboru termíny povinného poučování.

Hlava III

Péče o výchovu a další odborný růst ostatních řidičů

§ 20

O výchovu a další odborný růst řidičů, kteří nevykonávají tuto činnost jako své povolání, pečuje Svazarm, který je současně povinen všestranně vytvářet vhodné podmínky pro zajištění rozvoje motorismu v dohodě s ministerstvem dopravy.

ČAST TŘETÍ

Závěrečná ustanovení

§ 21

Povolování výjimek

Výjimky z ustanovení této vyhlášky povoluje ministerstvo dopravy v dohodě s příslušnými ústředními orgány.

§ 22

Rozsah platnosti

Tato vyhláška se nevztahuje na výcvik řidičů ozbrojených sil a bezpečnostních sborů.**)

*) Tematický plán bude zveřejněn ve Věstníku ministerstva dopravy — vydání pro neželezniční dopravu.

**) Výcvik řidičů dopravních vozíků se provádí podle ČSN 26 8800 a dalších.

§ 23

Platnost dosavadní registrace

Registrace státních organizací provedená podle dříve platných předpisů se považuje za souhlas k provádění výcviku podle této vyhlášky (§ 2) do 31. 12. 1965.

§ 24

Zrušovací ustanovení

Zrušují se ustanovení § 72 vyhlášky ministerstva vnitra č. 145/1956 Ú. l., o provozu na silnicích, § 52 a 53 vyhlášky ministerstva dopravy č. 145/1958 Ú. l., o podmínkách provozu vozidel na silnicích, jednotná učební osnova výcviku řidičů motorových vozidel vyhlášená úředním sdělením ministerstva dopravy v částce 157 Ú. l. z roku 1953 ve znění úředního sdělení v částce 65 Ú. l. z roku 1954 a Směrnice o dopravním, hospodářském a technickém školení řidičů z povolání uveřejněné v příloze II. úředního sdělení ministerstva dopravy v částce 11 Ú. l. z roku 1954.

§ 25

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 1965.

Ministr dopravy:

Indra v. r.

54

REDAKČNÍ SDĚLENÍ

o opravě tiskových chyb: 1. ve slovenském vydání Sbírky zákonů, ve vyhlášce ministra zahraničních věcí č. 24/1965 Sb., o Dohodě o zřízení Organizace pro spolupráci v průmyslu valivých ložisek, 2. ve vyhlášce ministerstva zdravotnictví č. 34/1965, kterou se provádí zákon o regresních náhradách

1. Všude tam, kde se ve vyhlášce č. 24/1965 Sb., v Dohodě i Statutu mluví o „valčekových ložiskách", má být správně: „valivé ložiská".

2. V § 24 odst. 3 ve větě druhé vypadla v tisku slova: „a invalidity", takže tato věta zní správně takto: „Pevnou částku regresní náhrady při částečné invaliditě a invaliditě nebo smrti lze — s výjimkou ustanovení odstavce 6 — snížit nejvýše o polovinu."

Redakce

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Ministerstvo dopravy vydalo

opatřením čj. 18 566/1965 s účinností od 1. července 1965 **Učební osnovy výcviku řidičů silničních motorových vozidel.** Učební osnovy stanoví závazné počty hodin a obsah učební látky základního výcviku k získání jednotlivých skupin řidičského oprávnění.

Učební osnovy jsou k nahlédnutí u odborů dopravy krajských a okresních národních výborů a lze je zakoupit v Nakladatelství dopravy a spojů, Praha 1, Hybernská 5,

367/91

7/97 2.2.

Vydavatel: Ministerstvo spravedlnosti — **Redakce:** Praha 1 - Malá Strana, Tržiště 9, telefon 53 38 41 až 49 — **Administrace:** Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů, n. p., Praha 1 - Malá Strana, Tržiště 9, telefon 53 38 41 až 49 — Vychází podle potřeby — Roční předplatné činí Kčs 54,— a vybírá se v I. čtvrtletí. — Zrušení odběru se uznává jen ke konci každého kalendářního čtvrtletí, nejpozději 10 dní před stanoveným datem — Frankované reklamace se uznávají jen dojdou-li do 15 dnů po vydání reklamované částky — Účet SBČS Praha 1 - 321-9062 — Novinová sazba povolena poštovním úřadem Praha 022, číslo 313-348 Be 55 — **Tiskne:** Knihtisk 1, národní podnik v Praze 1 - Malá Strana, Karmelitská 6
Dohlédací pošta Praha 07